

■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	♦ חולקים-disputants ⚡ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יבמות-כיצד										
באלמנה מן הנשואין - כולי עלמא לא פליגי דלא פטרה, דאין עשה דוחה לא תעשה ועשה	מימרא										כא.
כי פליגי - באלמנה מן הארוסין											כא.
מ"ד פוטרת - אתי עשה ודחי את לא תעשה											כא.
ומאן דאמר אינה פוטרת - לא אתי עשה ודחי את לא תעשה, כיון דאפשר בחליצה.											כא.
ואם בעלו - קנן	מיתבי:										כא.
תיובתא.											כא.
לימא, תיהוי נמי תיובתא דר"ל											כא.
כי אמינא אנא - היכא דמקיימי מצוה, אבל הכא, חליצה במקום ייבום לאו מצוה היא.	אמר לך ר"ל:										כא.
רמז לשניות מן התורה מניין? שנאמר: (ויקרא י"ח) כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ, האל - קשות, מכלל דאיכא רכות, ומאי נינהול? שניות.	רבא:										כא.
ומאי משמע דהאל לישנא דקשה הוא?											כא.
דכתיבי: (יחזקאל י"ז) ואת אילי הארץ לקח.											כא.
לימא, פליגא דר' לון											כא.
קשה עונשין של מדות יותר מעונשין של עריות, שזה נאמר בהן אל, וזה נאמר בהן אלה	דא"ר לוי:										כא.
אל קשה ואלה קשה מאל.											כא.
גבי עריות נמי הא כתיב אלה											כא.
ההוא, למעוטי מדות מכרת.											כא.
אלא מאי חומרייהו?											כא.
הני אפשר בתשובה, הני לא אפשר בתשובה.											כא.
מהכא: (קהלת י"ב) ואזן וחקר תקן משלים הרבה	רב יהודה:										כא.
קודם שבא שלמה, היתה תורה דומה לכפיפה שאין לה אונים, עד שבא שלמה ועשה לה אונים.	ואמר עולא א"ר אלעזר:										כא.
מהכא: (משלי ד') פרעוהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור.	רבי אושעיא:										כא.
משל דר' אושעיא, למה הדבר דומה? לאדם משמר פרדס, משמרו מבחוץ - כולו משתמר, משמרו מבפנים - שלפניו משתמר, שלאחריו אינו משתמר.	רב אשי:										כא.
והא דרב אשי בדוותא היא, התם שלפניו מיהא משתמר, הכא אי לאו שניות - פגע בערוה גופה.											כא.
מהכא: (ויקרא י"ח) ושמתם את משמרת, עשו משמרת למשמרת.	רב כהנא										כא.
הא דאורייתא היא	אביי לרב יוסף:										כא.
דאורייתא ופירשו רבנן.											כא.
כל התורה נמי פירשו רבנן											כא.
אלא מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.											כא.
מה הם שניות? אם אמו, ואם אביו, ואשת אביו, ואשת אביו אמו, ואשת אחי האב מן האם, ואשת אחי האם מן האב, וכלת בנו, וכלת בתו	ת"ר:										כא.
ומותר אדם באשת חמיו ובאשת חורגו, ואסור בבת חורגו וחורגו מותר באשתו ובתו, ואשת חורגו אומרת לו: אני מותרת לך ובתי אסורה לך.											כא.
בת חורגו דאורייתא היא, דכתיבי: (ויקרא י"ח) את בת בנה ואת בת בתה											כא.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

יבמות-כיצד		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משום דקבעי למיתני סיפא: אשת חורגו אומרת לו אני מותרת לך ובתי אסורה לך, ואע"ג דבתי אסורה לך מדאורייתא, בדידי לא גזור ביה רבנן, תנא רישא נמי: בת חורגו.									!			כא:
אי הכי, אשת חמיו נמי תימא: אני מותרת לך ובתי אסורה לך, דהויא אחות אשתן									ז			כא:
הא פסיקא ליה, הא לא פסיקא ליה.									!			כא:
ארבע נשים יש להן הפסק.	רב:											כא:
נקיט רב בידיה תלת: אשת אחי האם מן האב, ואשת אחי האב מן האם, וכלתו.												כא:
אף אשת אבי אמו.	זעירי מוסיף:											כא:
וסימניך: דעילאי דרב.	רב נחמן בר יצחק:											כא:
ורב מאי טעמא לא חשיב ליה?												כא:
מיחלפא ליה באשת אבי אביו.	[רב]								!			כא:
וזעירי?												כא:
להתם שכיח ואזיל, להכא לא שכיח ואזיל.	[זעירי]								!			כא:
כלתו												כא:
דאורייתא היא, דכתביב: (ויקרא י"ח) ערות כלתך לא תגלה												כא:
אימא: כלת בנו.									!			כא:
וכלת בנו יש לה הפסק?												כא:
כלתו - ערוה, כלת בנו - שניה, וכן אתה אומר בבנו ובן בנו עד סוף כל הדורות	והא תניא:								ז			כא:
אלא אימא: כלת בתו									!			כא:
הא מילתא מגברא רבה שמיע לי, ומנז? רבי אמר: לא אסרו כלה אלא מפני כלה, ואמרו לי כלדאי: מלפנא הוית, אמינא, אי גברא רבה הוינא - אסברא מדעת, אי מקרי דרדקי הוינא - אשיילא מרבנן דאתו לבי בנישתא, השתא סברתה מדעת: לא אסרו כלת בתו אלא משום כלת בנו.	דאמר רב חסדא:											כא:
אסברה לך: כגון כלתה דבי בר ציתאי.	אביי לרבא:											כא:
כגון כלתה דבי רב פפא בר אבא.	רב פפא:											כא:
כגון כלתה דבי מרי בר איסק.	רב אשי:											כא:
אשת אחי האם מן האם, מהו? אשת אחי האב מן האם ואשת אחי האם מן האב, דאיכא צד אב הוא דגורו רבנן, אבל היכא דליכא צד אב לא גזור בהו רבנן, או דלמא ל"ש?	איבעיא להו:											כא:
היא גופה גזירה, ואנן ניקום ונגזור גזירה לגזירה?	רב ספרא:											כא:
אטו כולהו לאו גזירה לגזירה נינהו?	רבא:								!			כא:
אמו - ערוה, אם אמו - שניה, וגזרו על אם אביו משום אם אמו, וטעמא מאי? כולהו דבי אימא רבתי קרו ליה												כא:
אשת אביו - ערוה, אשת אבי אביו - שניה, וגזרו על אשת אבי אמו משום אשת אבי אביו, וטעמא מאי? כולהו דבי אבא רבה קרו ליה												כא:
אשת אחי האב מן האב - ערוה, אשת אחי האב מן האם - שניה, וגזרו על אשת אחי האם מן האב משום אשת אחי האב מן האם, וטעמא מאי? משום דכולהו דבי דודי קרי להן												כא:
מאי?												כא:
כל שבנקבה ערוה, בזכר גזרו על אשתו משום שניה.	תא שמע: דכי אתא רב יהודה בר שילא אמר, אמרי במערבא:											כא:
וכללא הוא? חמותו ערוה, אשת חמיו מותרת בת חמותו ערוה, אשת בן חמותו מותרת בת חמיו ערוה, אשת בן חמיו מותרת חורגתו ערוה, אשת חורגו מותרת בת חורגתו ערוה, אשת בן חורגו מותרת.	רבא:											כא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

יבמות-כיצד		Talmud Navigator										א
מימרא		מאן דאמר		ב ג ד ה ו ז ח ט י כ								
והא דרב יהודה בר שילא לאיתויי מאי? לאו לאיתויי אשת אחי האם מן האם, דכל שבנקבה ערוה - בזכר גזרו אשתו משום שניה.									!	◇	כא:	
מאי שנא הני, ומאי שנא הא?								ז		◇	כא:	
הא בחד קידושין מקרב לה, הני עד דאיכא תרי קידושין לא מקרב להו.									!	◇	כא:	
ילמדנו רבינו: אשת אחי אבי האב, ואחות אבי האב, מהו? מדלמטה ערוה, למעלה נמי גזרו ביה, או דלמא הא איתפליג דרתא?	שלח ליה רב משרשיא מתוסנייא לרב פפי:									^	◇	כא:
מה הן שניות	ת"ש:								■	ז	◇	כא:
ולא קחשיב להו בהדייהן										ז		כא:
תנא ושייר.									!		◇	כא:
מאי שייר דהאי שייר?									ז			כא:
שייר שניות דבי רבי חייא.									!		◇	כא:
אמימר אכשר באשת אחי אבי אביו, ובאחות - אבי אביו.	[אמימר]									■	◇	כא:
לדידי חזיא לי שניות מר בריה דרבנא, וכתיבן שיתסרי לאיסורא מאי לאו תמני דמתניתא ושית דבי רבי חייא והנך תרתי - הא שיתסרי	רב הלל לרב אשי:									■	◇	כא:
ולטעמיד, שיבסרי הויין, דהא איכא אשת אחי האם מן האם דפשטינן לאיסורא	[רב אשי]								ז		◇	כא:
הא לא קשיא, הנך תרתי דמיין להדדי כחדא חשיב להו, והא שיתסרי	[רב הלל]								!			כא: